

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

27. ledna 2005 *

Ve věci C-422/02 P,

jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 49 Statutu ES Soudního dvora podaný dne 21. listopadu 2002,

Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH, se sídlem v Norimberku (Německo), zastoupená K. Adamantopoulosem, dikigoros, J. Brantonem, solicitor, a J. Gutiérrezem Gisbertem, abogado, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

účastník řízení podávající opravný prostředek (navrhovatelka),

další účastníci řízení:

Rada Evropské unie, zastoupená S. Marquardtem, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Berrischem, avocat,

žalovaná v prvním stupni,

* Jednací jazyk: angličtina.

a

Komise Evropských společenství, zastoupená T. Scharfem a S. Meany, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejší účastník v prvním stupni,

SODNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas (zpravodaj) a S. von Bahr, soudci,

generální advokát: F. G. Jacobs,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s ohledem na písemnou část řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 29. dubna 2004,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Ve svém opravném prostředku Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH (dále jen „Chemi-Con“) navrhuje zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských

společenství ze dne 12. září 2002, Europe Chemi-Con (Deutschland) v. Rada (T-89/00, Recueil, s. II-3651, dále jen „napadený rozsudek“), jímž uvedený soud zamítl její žalobu, kterou se domáhala zrušení článku 3 druhého pododstavce nařízení Rady (ES) č. 173/2000 ze dne 24. ledna 2000, jímž se končí antidumpingové řízení týkající se dovozů určitých velkých hliníkových elektrolytických kondenzátorů pocházejících z Japonska, Korejské republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. L 22, s. 1, dále jen „sporné nařízení“).

Právní rámec

Právní úprava Společenství

- 2 Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), ve znění nařízení Rady (ES) č. 905/98 ze dne 27. dubna 1998 (Úř. věst. L 128, s. 18; Zvl. vyd. 11/10, s. 111, dále jen „základní nařízení“), upravuje antidumpingová řízení. Podle svého článku 23 druhého pododstavce bylo základní nařízení přijato, aniž byla dotčena antidumpingová řízení již zahájená na základě nařízení Rady (ES) č. 3283/94 ze dne 22. prosince 1994 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 349, s. 1), které bylo použitelné před vstupem v platnost uvedeného základního nařízení.
- 3 Článek 5 základního nařízení upravuje zahájení počátečního šetření za účelem zjištění existence, stupně a účinku dumpingu uváděného v podnětu.

4 Článek 7 odst. 1 základního nařízení stanoví:

„Prozatímní clo může být uloženo, jestliže bylo zahájeno řízení podle článku 5, bylo zveřejněno příslušné oznámení a účastníkům řízení bylo patřičným způsobem umožněno předat informace a předložit stanoviska podle čl. 5 odst. 10, bylo předběžně zjištěno, že došlo k dumpingu a že tím je výrobnímu odvětví Společenství působena újma a je v zájmu Společenství zasáhnout a zabránit této újmě. Prozatímní clo může být uloženo nejdříve 60 dnů a nejpozději devět měsíců po zahájení řízení.“

5 Článek 7 odst. 7 uvedeného nařízení stanoví:

„Prozatímní clo se ukládá nejdéle na dobu šesti měsíců a může být prodlouženo o další tři měsíce nebo může být uloženo na devět měsíců. Může však být prodlouženo nebo uloženo na období devíti měsíců, pouze pokud vývozci zastupující významný podíl daného odvětví o to požádají nebo nepodají námitky po oznámení Komise“.

6 Článek 9 odst. 4 a 5 základního nařízení zní:

„4. Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu Společenství podle článku 21 je nutné zasáhnout, uloží Rada prostou většinou na návrh Komise předložený po konzultaci s poradním výborem konečné antidumpingové clo. Pokud bylo uloženo prozatímní clo, musí být

Radě předložen návrh konečného opatření nejpozději jeden měsíc před tím, než takové clo pozbude platnosti. Antidumpingové clo nesmí být vyšší než dumpingové rozpětí, které bylo zjištěno, a musí být nižší než toto rozpětí, pokud takové menší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.

5. Antidumpingové clo se uloží vždy v přiměřené výši bez diskriminace na dovozy výrobků nezávisle na jejich původu, pokud byl zjištěn dumping a způsobení újmy, s výjimkou dovozů krytých závazky podle tohoto nařízení. [...]"

7 Článek 11 odst. 2 a 3 základního nařízení stanoví:

„2. Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal antidumpingu i újmy, pokud při přezkumu nebylo zjištěno, že antidumping a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Přezkum opatření před pozbytím platnosti zahájí Komise z vlastního podnětu nebo na žádost podanou výrobcí Společenství nebo jejich jménem a opatření zůstávají v platnosti až do dosažení výsledku přezkumu.

Přezkum opatření před pozbytím platnosti se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné množství důkazů o tom, že dumping a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. [...]"

[...]

3. Nutnost zachování opatření může Komise rovněž v podložených případech přezkoumat z vlastního podnětu nebo na žádost některého členského státu nebo, pokud od uložení konečného opatření uplynula přiměřená doba nejméně jednoho roku, na žádost některého vývozce nebo dovozce nebo výrobců ve Společenství, která obsahuje dostatečné důkazy o tom, že je nutné prozatímní přezkum zahájit.

Prozatímní přezkum se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že zachování opatření na vyrovnání antidumpingu už není nutné a/nebo že újma v případě zrušení nebo změny opatření pravděpodobně nebude přetrvávat ani se neobnoví nebo že stávající opatření již nedostačují k vyrovnání účinku dumpingu, který působí újmu.

[...]“

Mezinárodní právní úprava

- 8 Článek 9 bod 9.2 Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (Úř. věst. L 336, s. 103, dále jen „antidumpingový kodex z roku 1994“), která je obsahem přílohy 1A Dohody o zřízení Světové obchodní organizace schválené článkem 1 rozhodnutí Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na záležitosti, které jsou v jeho působnosti, jichž bylo dosaženo v mnohostranných jednáních Uruguayského kola (1986–1994) (Úř. věst L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80), je následujícího znění:

„Je-li na jakýkoli výrobek uloženo antidumpingové clo, bude toto antidumpingové clo, jehož výše bude v každém případě přiměřená, vybíráno na nediskriminační bázi z dovozů tohoto výrobku ze všech zdrojů, o nichž bylo zjištěno, že jsou dumpingové a působí újmu, kromě dovozů z těch zdrojů, od kterých byly přijaty cenové závazky podle podmínek této Dohody. Úřady oznámí dodavatele dotyčného výrobku. Pokud je však dotčeno několik dodavatelů ze stejné země a je neproveditelné uvádět je všechny, úřady mohou oznámit dotyčnou dodavatelskou zemi. Pokud je dotčeno několik dodavatelů z více než jedné země, úřady mohou oznámit buď všechny dotčené dodavatele, nebo, není-li to proveditelné, všechny dotčené dodavatelské země.“

Skutkový základ sporu

- 9 Společnost Chemi-Con je 100 % dceřiná společnost společnosti Nippon Chemi-Con Inc. (dále jen „NCC“) se sídlem v Tokiu (Japonsko). Společnost NCC vyrábí určité velké hliníkové elektrolytické kondensátory (dále jen „VHEK“). Společnost Chemi-Con je výlučným distributorem a dovozcem do Společenství VHEK vyrobených společností NCC.
- 10 S účinností od 4. prosince 1992 bylo nařízením Rady (EHS) č. 3482/92 ze dne 30. listopadu 1992 (Úř. věst. L 353, s. 1) uloženo antidumpingové clo na dovozy VHEK pocházejících z Japonska do Společenství, přičemž byl tímto nařízením rovněž upraven konečný výběr prozatímního antidumpingového cla. Toto antidumpingové opatření mělo na základě čl. 11 odst. 2 prvního pododstavce základního nařízení pozbýt platnosti pět let poté, co bylo uloženo, tedy dne 4. prosince 1997.

- 11 Nařízením Rady (ES) č. 1348/94 ze dne 13. června 1994 (Úř. věst. L 152, s. 1) bylo rovněž uloženo s účinností od 19. června 1994 konečné antidumpingové clo na dovozy VHEK pocházející z Koreje a Tchaj-wanu.

- 12 V oznámení ze dne 3. prosince 1997 zveřejněném v *Úředním věstníku Evropských společenství* (Úř. věst. C 365, s. 5) Komise oznámila zahájení přezkumu antidumpingových opatření vztahujících se na dovozy určitých VHEK pocházejících z Japonska. Antidumpingové clo bylo na základě čl. 11 odst. 2 základního nařízení vybíráno po dobu šetření v rámci přezkumu.

- 13 Oznámením ze dne 7. dubna 1998 zveřejněným v *Úředním věstníku Evropských společenství* (Úř. věst. C 107, s. 4) Komise v souladu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení z vlastního podnětu rovněž rozhodla o zahájení prozatímního přezkumu antidumpingových opatření vztahujících se na dovozy určitých VHEK pocházejících z Koreje a Tchaj-wanu.

- 14 Komise dále oznámením ze dne 29. listopadu 1997 zveřejněným v *Úředním věstníku Evropských společenství* (Úř. věst. C 363, s. 2) rozhodla na základě článku 5 základního nařízení zahájit antidumpingové řízení a šetření týkající se určitých VHEK pocházejících ze Spojených států a Thajska. Nařízením Komise (ES) č. 1845/98 ze dne 27. srpna 1998 (Úř. věst. L 240, s. 4) bylo na dovozy těchto VHEK uloženo prozatímní antidumpingové clo. Komise následně navrhla Radě zavedení konečných antidumpingových opatření na tyto dovozy. Rada však tento návrh nepřijala v patnáctiměsíční lhůtě stanovené v čl. 6 odst. 9 základního nařízení.

- 15 To mělo za následek, že na dovozy pocházející ze Spojených států a Thajska nebyla konečná opatření uplatněna a prozatímní opatření účinná od 29. srpna 1998 pozbyla platnost dne 28. února 1999. Prozatímní antidumpingové clo tudíž z těchto dovozů nebylo nikdy s konečnou plaností vybráno.
- 16 Dne 21. května 1999 Komise zaslala Chemi-Con informační dokument ve smyslu článku 20 základního nařízení, v němž uvedla závažné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě zamýšlí navrhnout ukončení přezkumu antidumpingových opatření vůči určitým VHEK pocházejícím z Japonska z důvodu neuložení konečných cel na dovozy určitých VHEK pocházejících ze Spojených států a Thajska.
- 17 Mezi 31. květnem a 2. listopadem 1999 si Chemi-Con a Komise vyměnily několik dopisů a dne 15. června 1999 se konalo slyšení. Během celého tohoto řízení Chemi-Con trvala na tom, aby ukončení přezkumu, a tedy antidumpingového řízení mělo zpětný účinek ke dni 4. prosince 1997, což je datum, ke kterému vypršela platnost antidumpingového cla uloženého v roce 1992 na určité VHEK pocházející z Japonska.
- 18 Sporným nařízením Rada rozhodla, že by z důvodu nepřijetí opatření vůči VHEK pocházejícím ze Spojených států a Thajska bylo diskriminační zavádět jakákoli antidumpingová opatření vůči dovozům určitých VHEK pocházejících z Japonska, Koreje a Tchaj-wanu.

19 Výrok sporného nařízení zní:

„Článek první

Antidumpingové řízení týkající se dovozů některých [VHEK] pocházejících z Japonska se končí.

Článek 2

Antidumpingové řízení týkající se dovozů některých [VHEK] pocházejících z Korejské republiky a Tchaj-wanu se končí.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost v den následující po dni jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Je použitelné ode dne 28. února 1999.“

20 V odůvodnění sporného nařízení Rada odůvodnila skončení antidumpingového řízení následovně:

„(132) Jak bylo uvedeno výše v bodě 6 odůvodnění, v listopadu 1997 bylo v souladu s článkem 5 základního nařízení zahájeno další řízení týkající se VHEK pocházejících ze Spojených států amerických a Thajska. Šetření Komise definitivně prokázalo existenci významných dumpingových praktik a závažné újmy způsobené průmyslu Společenství, která z nich plyne. Nebyly objeveny žádné naléhavé důvody, které by nasvědčovaly tomu, že by nová konečná opatření byla v rozporu se zájmy Společenství. Komise tudíž navrhla Radě, aby uložila antidumpingová opatření na dovozy VHEK pocházejících ze Spojených států amerických a Thajska. Rada však nepřijala návrh ve lhůtě stanovené v základním nařízení. V důsledku toho konečná opatření nebyla vůči dovozům pocházejícím ze Spojených států amerických a Thajska zavedena a prozatímní opatření, která vstoupila v platnost v srpnu 1998, pozbyla platnost dne 28. dubna 1999.

(133) Nové šetření týkající se Spojených států amerických a Thajska a oba předmětné přezkumy byly z valné části provedeny současně. Jak bylo uvedeno výše, předmětné přezkumy dospěly v podstatě ke stejnému závěru jako v rámci nového řízení týkajícího se téhož výrobku pocházejícího ze Spojených států amerických a Thajska. Tyto závěry v zásadě odůvodňují změnu konečných opatření zavedených vůči dovozům z Japonska, Korejské republiky a Tchaj-wanu.

Článek 9 odst. 5 základního nařízení však stanoví, že antidumpingové clo se uloží bez diskriminace na dovozy výrobků nezávisle na jejich původu, pokud u nich byl zjištěn dumping a způsobení újmy.

- (134) Vzhledem k tomu, že nebyla zavedena opatření vůči Spojeným státům americkým a Thajsku, došlo by tudíž zavedením jakéhokoli opatření vůči dovozům pocházejícím z Japonska, Korejské republiky a Tchaj-wanu na základě předmětného šetření k diskriminaci těchto tří zemí.
- (135) S ohledem na výše uvedené v zájmu zajištění konzistentního přístupu a dodržování zásady nediskriminace obsažené v čl. 9 odst. 5 základního nařízení, je nezbytné skončit řízení týkající se dovozů VHEK pocházejících z Japonska, Korejské republiky a Tchaj-wanu, aniž by byla zavedena antidumpingová opatření.
- (136) Jeden z japonských výrobců a zároveň vývozců uplatňoval, že řízení týkající se Japonska má být skončeno se zpětnou platností ke dni zahájení tohoto přezkumu, tj. v daném případě ke dni 3. prosince 1997; tvrdil totiž, že dokud nebyly k dispozici výsledky přezkumu v případě Japonska, byly dovozy z této země podrobeny opatřením, a byly tedy diskriminovány vůči dovozům pocházejícím ze Spojených států amerických a Thajska, z nichž žádné clo vybíráno nebylo.
- (137) Avšak, jak bylo uvedeno výše v bodě 132 odůvodnění, v období mezi prosincem 1997 a 28. únorem 1999 byly dovozy pocházející ze Spojených států amerických a Thajska předmětem šetření stejně jako dovozy pocházející z Japonska. Skutečnost, že během tohoto období existovala opatření vůči Japonsku, a nikoli vůči Spojeným státům americkým a Thajsku, byla způsobena výhradně tím, že řízení týkající se Spojených států amerických a Thajska se nacházelo v jiném stadiu, v daném případě u těchto dvou zemí na úrovni počátečního šetření, zatímco, pokud jde o Japonsko, byla platná opatření zavedena nařízením (EHS) č. 3482/92. Vzhledem k tomu, že stav jednotlivých řízení byl rozdílný, nedošlo za těchto okolností k diskriminaci.

- (138) Nicméně bylo uznáno, že od 28. února 1999 a později po tomto datu musí být s ohledem na důvody uvedené výše v bodech 132 až 135 odůvodnění s dovozy pocházejícími z Japonska zacházeno stejně jako z dovozy ze Spojených států amerických a Thajska. Totéž platí pro Korejskou republiku a Tchaj-wan. Šetření týkající se Spojených států amerických a Thajska mělo být skončeno dne 28. února 1999 buď zavedením opatření, nebo skončením řízení. Vzhledem k tomu, že předmětné šetření dospělo ke stejným závěrům jako šetření týkající se Spojených států amerických a Thajska, je třeba s předmětným řízením naložit stejně.“ *(neoficiální překlad)*

Řízení před Soudem a napadený rozsudek

- 21 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 14. dubna 2000 společnost Chemi-Con podala žalobu, kterou se domáhá, aby byl zrušen článek 3 druhý pododstavec sporného nařízení, neboť nebyla stanovena jeho zpětná účinnost k 4. prosinci 1997.
- 22 Usnesením ze dne 17. listopadu 2000 předseda čtvrtého rozšířeného senátu Soudu vyhověl návrhu Komise na vstoupení do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhů Rady. Rada podporovaná Komisí navrhla odmítnutí žaloby z důvodu nepřípustnosti a podpůrně její zamítnutí z důvodu neopodstatněnosti.
- 23 Soud žalobu napadeným rozsudkem zamítl.

- 24 Poté, co Soud prohlásil žalobu za přípustnou, zamítl první žalobní důvod uplatňovaný společností Chemi-Con vycházející ze zjevně nesprávného posouzení. Konstatoval, že žalobkyně v podstatě poukazuje na nesprávné právní posouzení týkající se uplatnění zásady rovného zacházení ve sporném nařízení, a nikoli na zjevně nesprávném posouzení skutkových okolností Radou. Soud byl v bodech 53 až 59 napadeného rozsudku toho názoru, že uvedené nařízení neporušuje zásadu rovného zacházení obsaženou v čl. 9 odst. 5 základního nařízení, pokud jde o období od 4. prosince 1997 do 28. února 1999.
- 25 Soud zastává názor, že obě předmětná řízení, a sice přezkum týkající se dovozů z Japonska a počáteční šetření týkající se dovozů ze Spojených států a Thajska, byla upravena rozdílnými ustanoveními základního nařízení, což vedlo k rozdílným výsledkům při výběru antidumpingového cla (bod 53). Soud má za to, že když je řízení skončeno, aniž by byla ve stadiu počátečního šetření upraveného článkem 5 uvedeného nařízení zavedena antidumpingová opatření, není vybíráno žádné konečné clo a prozatímní clo není s konečnou platností vymáháno (bod 54). Naproti tomu, pokud jde o přezkumné řízení, čl. 11 odst. 2 téhož nařízení stanoví, že antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let poté, co bylo uloženo, a že v případě přezkumu takového opatření, jehož platnost končí, zůstává toto opatření v platnosti až do výsledku přezkumu (bod 56).
- 26 V bodech 57 a 58 napadeného rozsudku Soud uvedl:

„57 V důsledku toho, třebaže šetření probíhala současně a týkala se obdobných výrobků pocházejících z různých zemí ve stejném prošetřovaném období a třebaže byly učiněny obdobné závěry ohledně dumpingu, újmy a zájmu Společenství, má rozdíl v zacházení mezi dovozy z Japonska a dovozy ze Spojených států a Thajska při výběru antidumpingového cla normativní základ v základním nařízení, a nelze tedy mít za to, že zakládá porušení zásady rovného

zacházení (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 11. července 1990, Sermes, C-323/88, Recueil, s. I-3027, body 45 až 48).

58 Mimoto Rada nemá na základě čl. 9 odst. 5 základního nařízení povinnost zdržet se použití čl. 11 odst. 2 téhož nařízení. Posledně uvedené ustanovení upravuje pouze ukládání antidumpingového cla. V projednávané věci však bylo antidumpingové clo, jež musela žalobkyně platit v období od 4. prosince 1997 do 28. února 1999, uloženo nařízením č. 3482/92 a bylo nadále vybíráno na základě čl. 11 odst. 2 základního nařízení, které je zvláštním předpisem. Žalobkyně tak musela na základě čl. 11 odst. 2 základního nařízení nadále platit antidumpingové clo nezávisle na zahájení počátečního šetření týkajícího se dovozu ze Spojených států a Thajska.“

27 Soud dále nepřijal argumentaci Chemi-Con, která byla toho názoru, že projednávaný případ je srovnatelný s případem, který vyvolal přijetí nařízení Rady (EHS) č. 2553/93 ze dne 13. září 1993, jímž se pozměňuje nařízení (EHS) č. 2089/94, jímž se ukládá konečné antidumpingové clo na některá kuličková ložiska pocházející z Japonska a Singapuru (Úř. věst. L 235, s. 3), který stanovil zpětný účinek pozbytí platnosti konečného antidumpingového cla zavedeného před přijetím tohoto nařízení k datu zahájení přezkumného řízení. Zdůraznil, že okolnosti, které vedly k přijetí uvedeného nařízení, byly v řadě aspektů odlišné od okolností, které stojí u přijetí sporného nařízení (bod 59 napadeného rozsudku).

28 Co se týče druhého žalobního důvodu uplatňovaného společností Chemi-Con vycházejícího z nedostatku odůvodnění napadeného nařízení, Soud připomněl ustálenou judikaturu Soudního dvora týkající se odůvodnění vyžadovaného podle článku 253 ES, zejména pak u obecně závazných aktů (body 65 a 66 napadeného rozsudku). Soud došel k závěru, že odůvodnění uvedeného nařízení je vzhledem ke svému obsahu a kontextu svého přijetí dostatečné (body 67 a 68 uvedeného rozsudku).

Návrhy účastníků řízení

29 Chemi-Con navrhuje, aby Soudní dvůr

— zrušil napadený rozsudek,

— uložil Radě náhradu nákladů řízení v obou stupních a

— prohlásil druhý odstavec článku 3 sporného nařízení za neplatný, neboť nestanoví zpětný účinek tohoto nařízení k datu 4. prosince 1997, nebo podpůrně vrátil věc Soudu s tím, aby rozhodl o návrzích za účelem zrušení uvedeného ustanovení.

30 Rada a Komise navrhují, aby Soudní dvůr opravný prostředek zamítl a uložil Chemi-Con náhradu nákladů řízení.

K opravnému prostředku

31 Na podporu svého opravného prostředku Chemi-Con uplatňuje tři důvody opravného prostředku, ve kterých Soudu vytýká, že zamítl první žalobní důvod, který mu předložila. První důvod opravného prostředku vychází z nesprávného

právního posouzení, kterého se Soud dopustil tím, že v bodě 48 napadeného rozsudku údajně nesprávně překvalifikoval žalobní důvod uplatňovaný společností Chemi-Con, který se týkal toho, že Rada porušila zásadu nediskriminace upravenou v čl. 9 odst. 5 základního nařízení, a nikoli obecnou zásadu rovného zacházení. Druhý důvod opravného prostředku vychází z údajného nesprávného právního posouzení, kterého se Soud dopustil v bodě 58 uvedeného rozsudku, pokud jde o výklad uvedeného ustanovení základního nařízení. Co se týče třetího důvodu opravného prostředku, ten vychází z údajného nesprávného právního posouzení, kterého se Soud dopustil v bodě 57 téhož rozsudku při použití zásady rovného zacházení. Použití této zásady bylo navíc odůvodněno nedostatečným nebo dvojnásobným odůvodněním.

- 32 Jak Rada a Komise správně zdůraznily, zabývají se všechny tři důvody opravného prostředku v podstatě jednou a touž základní otázkou ohledně výkladu a používání zásady rovného zacházení nebo nediskriminace upravené v čl. 9 odst. 5 základního nařízení. Jde především o to zjistit, zda když jsou dovozy obdobných výrobků pocházejících z různých zdrojů do Společenství předmětem oddělených antidumpingových řízení, která se nacházejí v různých stadiích upravených odlišnými ustanoveními uvedeného nařízení, tato zásada přesto vyžaduje, aby se všemi dotčenými dovozy bylo, pokud se jedná o výběr antidumpingového cla, zacházeno stejně v tom smyslu, že takovéto clo by nebylo možné vybírat z dovozů z některých zdrojů, když nebylo vybráno z obdobných dovozů z jiných zdrojů.

K prvnímu důvodu opravného prostředku

- 33 Co se týče prvního důvodu opravného prostředku, je třeba uvést v souladu s tím, co zdůraznil generální advokát v bodech 36 až 38 svého stanoviska, že nezáleží na tom, zda je zásada upravená v čl. 9 odst. 5 základního nařízení označována jako „zásada rovného zacházení“ nebo „zásada nediskriminace“. Jedná se totiž o dvě pojmenování téže obecné zásady práva Společenství, která zakazuje jednak různé zacházení

s podobnými případy a jednak stejné zacházení s případy odlišnými, ledaže by takové zacházení bylo objektivně odůvodněno (viz zejména rozsudek ze dne 12. prosince 2002, Rodríguez Caballero, C-442/00, Recueil, s. I-11915, bod 32 a judikatura tam uvedená). Z bodů 50, 51 a 57 napadeného rozsudku jasně vyplývá, že Soud posuzoval zacházení s dovozy VHEK z Japonska, Spojených států a Thajska s ohledem na tuto zásadu, jak je upravena zejména v uvedeném čl. 9 odst. 5. Za těchto okolností Chemi-Con nemůže Soudu vytýkat, že se v bodě 48 uvedeného rozsudku nepřihlédl k zásadě, jejíhož porušení se u něj navrhovatelka dovolávala.

- 34 Z výše uvedeného vyplývá, že první důvod opravného prostředku, který vychází z nesprávné kvalifikace žalobního důvodu uplatňovaného Společností Chemi-Con u Soudu, je nepodložený, a musí být zamítnut.

K druhému důvodu opravného prostředku

K první části druhého důvodu opravného prostředku

- 35 V první části svého druhého důvodu opravného prostředku Chemi-Con kritizuje tvrzení obsažené v bodě 58 napadeného rozsudku o tom, že čl. 9 odst. 5 základního nařízení se vztahuje pouze na uložení antidumpingového cla. Z tohoto tvrzení vyvozuje, že Soud vyloučil, aby se zákaz diskriminace stanovený tímto ustanovením mohl vztahovat na situace, ve kterých je antidumpingové clo nadále vybíráno na základě čl. 11 odst. 2 tohoto nařízení.

36 Chemi-Con zastává názor, že čl. 9 odst. 5 základního nařízení je třeba použít na všechny situace, které zakládají důvod pro výběr antidumpingové cla. V projednávaném případě toto ustanovení brání tomu, aby dovozci VHEK z Japonska měli na základě čl. 11 odst. 2 tohoto nařízení povinnost platit antidumpingové clo, dokud nebudou k dispozici výsledky přezkumu antidumpingových opatření, jejichž platnost končí, zatímco dovozy obdobných výrobků ze Spojených států a Thajska, které byly předmětem počátečního šetření probíhajícího ve stejnou dobu, které dospělo ke stejným výsledkům jako uvedený přezkum, nezaložily důvod pro konečný výběr žádného cla tohoto druhu. Z tohoto důvodu má Chemi-Con za to, že zpětná účinnost sporného nařízení měla být stanovena ke dni 4. prosince 1997, tj. k prvnímu dni, od kterého měla povinnost platit antidumpingové clo na základě uvedeného čl. 11 odst. 2. Až do 3. prosince 1997, data zmiňovaného v třicátém šestém bodě odůvodnění sporného nařízení, mělo totiž být takové clo placeno na základě nařízení č. 3482/92.

37 Rada a Komise zastávají názor, že se Soud nedopustil žádného nesprávného právního posouzení při výkladu tohoto ustanovení, když tvrdí, že čl. 9 odst. 5 základního nařízení se vztahuje pouze na uložení antidumpingového cla. Zdůrazňují, že narozdíl od čl. 9 bodu 9.2 antidumpingového kodexu z roku 1994, jehož se Chemi-Con dovolává, znění uvedeného čl. 9 odst. 5 odkazuje výslovně na uložení antidumpingového cla, a nikoli na výběr takového cla.

38 Rada je toho názoru, že vzhledem k tomu, že čl. 9 odst. 5 základního nařízení zakazuje při ukládání antidumpingového cla diskriminační zacházení, obsahuje přísnou normu, která jde nad rámec povinností vyplývajících pro Společenství z antidumpingového kodexu z roku 1994. Článek 9 bod 9.2 tohoto kodexu pouze vyžaduje, aby se v případě, že bylo uloženo antidumpingové clo, postupovalo při jeho výběru nediskriminačním způsobem. Na podporu tohoto výkladu se Rada odvolává na zprávu zvláštní skupiny ustanovené v rámci Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) ze dne 4. července 1997 nazvanou „Ukládání antidumpingového

cla ES na dovozy bavlněné příze z Brazílie“, která byla vydána k čl. 8 bodu 8.2 Dohody z roku 1979 o provádění článku VI GATT (antidumpingový kodex GATT, Úř. věst 1980, L 71, s. 90), což je ustanovení, které odpovídá čl. 9 bodu 9.2 antidumpingového kodexu z roku 1994. Má však za to, že skutečnost, že se uvedený čl. 9 odst. 5 vztahuje pouze na ukládání antidumpingového cla, neznamena, že samotný výběr tohoto cla nemá podléhat zákazu diskriminace.

39 Třebaže se Chemi-Con i Rada v podstatné části své argumentace věnovaly rozdílu mezi uložením a výběrem antidumpingového cla, je třeba říci, že rozdíly v jejich pohledu na tuto věc, jak správně uvedl generální advokát v bodě 65 svého stanoviska, jsou spíše zdánlivé než skutečné. Žádný z účastníků řízení totiž nezpochybňuje skutečnost, že čl. 9 odst. 5 základního nařízení se použije rovněž na takové přezkumné řízení, o jaké se jedná v projednávané věci, v němž pokračoval výběr antidumpingového cla z některých dovozů po datu, kdy pozbylo platnost konečné antidumpingové clo, uvalené původním rozhodnutím o jeho uložení.

40 Z napadeného rozsudku, zejména jeho bodů 50, 51 a 57, vyplývá, že zacházení s dovozy VHEK z různých států v době od 4. prosince 1997 do 28. února 1999 bylo zkoumáno s přihlédnutím k zásadě stanovené v čl. 9 odst. 5 základního nařízení. Z bodu 58 uvedeného rozsudku, konkrétně z příslovce „pouze“ použitého ve druhé větě tohoto bodu, nelze tudíž vyvozovat, že Soud tímto souhlasil s tím, že by antidumpingové clo mohlo být vybíráno diskriminačním způsobem a že toto ustanovení není použitelné na situaci ve věci, která mu byla předložena. Výtka uplatněná Chemi-Con je tudíž neopodstatněná a je třeba ji zamítnout.

K druhé části druhého důvodu opravného prostředku

- 41 V druhé části svého druhého důvodu opravného prostředku Chemi-Con rovněž tvrdí, že Soud měl v bodě 58 napadeného rozsudku za to, že Rada má posuzovací pravomoc, která jí umožňuje nepoužít čl. 9 odst. 5 základního nařízení na řízení upravená čl. 11 odst. 2 téhož nařízení.
- 42 I když však Soud shledal, že Rada nemá povinnost nepoužít čl. 11 odst. 2 základního nařízení a že tento článek je zvláštním ustanovením vzhledem k čl. 9 odst. 5 téhož nařízení, nebyl v žádném případě toho názoru, že Rada se může na základě své volné úvahy rozhodnout, že nepoužije toto ustanovení na přezkumná řízení. Jak uvedly Rada a Komise, Soud nepochybuje o použitelnosti uvedeného čl. 9 odst. 5 na takové situace, o jaké jde v projednávané věci, a výtka uplatňovaná společností Chemi-Con je neopodstatněná, a musí být zamítnuta.
- 43 Mimoto v případě, že by tato výtka měla být chápána jako kritika skutečnosti, že Soud byl toho názoru, že čl. 9 odst. 5 základního nařízení nebránil v daném případě použití čl. 11 odst. 2 téhož nařízení, je třeba uvést, že taková výtka se překrývá s argumentací uvedenou v rámci třetího důvodu opravného prostředku, který vychází z nesprávného právního posouzení, jehož se Soudní dvůr dopustil při používání zásady rovného zacházení. V takovém případě by každopádně nebyl důvod k tomu, aby Soudní dvůr podrobněji zkoumal tuto výtku s ohledem na důvod opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení při výkladu uvedeného čl. 9 odst. 5.
- 44 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba druhý důvod opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení, jehož se Soud dopustil při výkladu čl. 9 odst. 5 základního nařízení, zamítnout.

K třetímu důvodu opravného prostředku

45 V první části svého třetího důvodu opravného prostředku Chemi-Con uvádí, že odůvodnění obsažené v bodě 57 napadeného rozsudku neumožňuje pochopit důvod, z jakého Soud dospěl k závěru, že existující rozdílné zacházení mezi dovozy z Japonska a dovozy pocházejícími ze Spojených států a Thajska nezakládá porušení zásady rovného zacházení. Je toho názoru, že z odůvodnění uvedeného rozsudku dostatečně jasně nevyplývá, zda Soud měl za to, že případ dovozů pocházejících z Japonska není srovnatelný s případem dovozů ze Spojených států či Thajska, nebo zda měl spíše za to, že tyto případy jsou srovnatelné, ale rozdílné zacházení je odůvodněno existencí „objektivních rozdílů určitého významu“. Chemi-Con připomíná, že posledně uvedené kritérium používá judikatura citovaná v bodě 52 napadeného rozsudku.

46 V této souvislosti postačuje uvést, jak uznává samotná Chemi-Con ve svém opravném prostředku, že z bodu 57 napadeného rozsudku implicitně vyplývá, že Soud je toho názoru, že dovozy ze tří výše uvedených států jsou srovnatelné případy, ale existuje důvod pro rozdílné zacházení. Třebaže totiž Soud výslovně neuvedl, že se jedná o srovnatelné případy, učinil výčet několika okolností, které jsou pro dané případy společné, jako například podobnost dovážených výrobků, skutečnost, že šetření u předmětných dovozů probíhala současně a bylo prošetřováno stejné období, jakož i okolnost, že tato šetření vedla, pokud jde o existenci antidumpingu, újmy a zájmu Společenství, ke stejným závěrům. Až poté, co Soud uvedl tyto společné prvky, označil důvod, kterým lze odůvodnit skutečnost, že s těmito případy bylo zacházeno různě. Odůvodnění v bodě 57 tedy není ani dvojnásobné, ani nedostatečné.

47 Ve druhé části svého třetího důvodu opravného prostředku Chemi-Con tvrdí, že samotná skutečnost, že počáteční šetření týkající se dovozu ze Spojených států a Thajska se řídilo ustanovením základního nařízení odlišným od ustanovení vztahujícího se na přezkum opatření, jejichž platnost končí, nezakládá „objektivní rozdíl určitého významu“, který by odůvodňoval kritizovaný rozdíl v zacházení. Obzvláště pak Soudu vytýká, že vycházel z výše uvedeného rozsudku ve věci Sermes, vzhledem k tomu, že rozdíl v právním základu zohledněný v tomto rozsudku je podstatně významnější než rozdíl existující mezi dvěma ustanoveními téhož nařízení Rady. Chemi-Con v této souvislosti připomíná, že ve věci, ve které byl vydán uvedený rozsudek, mělo rozdílné zacházení normativní základ v ustanovení primárního práva Společenství. V projednávané věci je právním základem pro rozdílné zacházení pouze ustanovení čl. 11 odst. 2 základního nařízení, které nelze považovat za normu vyšší právní síly, než je čl. 9 odst. 5 téhož nařízení.

48 Je třeba bez dalšího uvést, že argumentace rozvinutá Chemi-Con spočívá na příliš povrchním přístupu k napadenému rozsudku. Je pravda, že v bodech 57 a 58 uvedeného rozsudku se Soud omezuje v podstatě na konstatování, že rozdílné zacházení v neprospěch dovozu z Japonska má normativní základ v čl. 11 odst. 2 základního nařízení, který je zvláštním ustanovením, které upravuje výběr antidumpingového cla, dokud nebudou k dispozici výsledky přezkumu antidumpingových opatření, jejichž platnost končí. Je však třeba vzít rovněž do úvahy body 54 až 56 téhož rozsudku, ve kterých Soud popisuje základní charakteristiky počátečního šetření a přezkumu opatření, jehož platnost končí, což jsou dvě antidumpingová řízení, pro něž uvedené nařízení stanoví různá pravidla. Tím, že Soud popsal tyto základní charakteristiky, poukázal tak nejen na skutečnost, že dvě řízení jsou upravena rozdílnými ustanoveními, ale obecněji na důvody, které vedly zákonodárce Společenství k tomu, že upravil v tomto nařízení zvláštní pravidla, které se vztahují na každé z těchto řízení.

49 Z toho vyplývá, že odkaz, který učinil Soud na čl. 11 odst. 2 základního nařízení, jakožto na normativní základ existujícího rozdílného zacházení mezi dovozy, které jsou předmětem přezkumu, a dovozy, které se stávají předmětem počátečního šetření, nelze chápat tak, že se vztahuje k čistě formálnímu aspektu existence tohoto zvláštního ustanovení. Tento odkaz totiž nutně předpokládá, že vzhledem k tomu, že toto nařízení výslovně stanoví, že antidumpingové opatření, jehož platnost končí, zůstává v platnosti, dokud nebudou k dispozici výsledky přezkumného řízení, pokud se konalo, lze z toho dovodit, že přezkumné řízení je v zásadě objektivně odlišné od řízení při počátečním šetření, které se řídí jinými ustanoveními téhož nařízení.

50 Existující objektivní rozdíl mezi těmito dvěma řízeními spočívá v tom, že dovozy podléhající přezkumnému řízení jsou dovozy, vůči nimž již byla zavedena konečná antidumpingová opatření a ve vztahu k nimž již bylo předloženo dostatečné množství důkazních prostředků na to, aby bylo prokázáno, že zrušení těchto opatření by pravděpodobně podpořilo přetrvávání nebo obnovení antidumpingu a újmy. Naproti tomu, pokud dovozy podléhají počátečnímu šetření, je jeho předmětem právě to, aby byla určena existence, stupeň a účinek údajného antidumpingu, třebaže zahájení takového šetření předpokládá existenci dostatečných důkazů k zahájení takového řízení. Je tedy třeba mít za to, že kromě formálního aspektu uvedeného Soudem v bodě 57 napadeného rozsudku bylo rozdílné zacházení konstatované v projednávané věci odůvodněno i z hlediska věcného, neboť s ohledem na příslušná ustanovení základního nařízení se dovozy, na které bylo Radou uloženo konečné antidumpingové clo, nenacházely z důvodu svého původu ve stejné situaci jako obdobné dovozy z jiných zdrojů, které byly pouze předmětem počátečního šetření.

51 Soud proto dospěl ke správnému závěru, že existující rozdílné zacházení mezi dovozy z Japonska a dovozy pocházejícími ze Spojených států, jakož i Thajska není porušením zásady rovného zacházení.

- 52 Dále v bodě 58 napadeného rozsudku Soud rovněž dospěl ke správnému závěru, že Rada nemá na základě čl. 9 odst. 5 základního nařízení povinnost zdržet se použití čl. 11 odst. 2 téhož nařízení. Zásada upravená v čl. 9 odst. 5 totiž nevyžaduje, aby Rada obnovila absolutně rovné zacházení při výběru dovozního cla v těchto rozdílných případech, když rozhodne o skončení přezkumného řízení z toho důvodu, že na dovozy nacházející se ve srovnatelné situaci jako dovozy podléhající přezkumu nebylo uloženo žádné konečné antidumpingové clo.
- 53 V projednávaném případě měla Rada za to, že zpětná účinnost rozhodnutí, kterým se končí přezkumné řízení týkající se dovozů VHEK z Japonska, má být stanovena k 28. prosinci 1999, což je datum, od kterého bylo jisté, že konečná antidumpingová opatření nebudou zavedena vůči obdobným dovozům ze Spojených států a Thajska. S ohledem na objektivní důvody, které dovolují zvláštní zacházení s dovozy podrobenými přezkumnému řízení, je třeba mít za to, že Rada tímto nepřekročila rozsah volného uvážení, které jí přísluší v této věci.
- 54 S ohledem na tyto úvahy je třeba třetí důvod opravného prostředku vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se dopustil Soud při uplatnění zásady rovného zacházení, zamítnout.
- 55 Vzhledem k tomu, že žádný z důvodů opravného prostředku vznesených společností Chemi-Con nemohl být přijat, je třeba opravný prostředek zamítnout.

K nákladům řízení

- 56 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, který se na základě článku 118 téhož řádu použije na řízení o opravném prostředku, bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud druhý účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení ve svém návrhu a Chemi-Con byla ve sporu neúspěšná, je namístě rozhodnout, že Chemi-Con ponese své vlastní náklady, a uložit jí náhradu nákladů vynaložených Radou v tomto stupni řízení. Komise ponese v souladu s odstavcem 4 uvedeného článku 69 své náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) Opravný prostředek se zamítá.**

- 2) Europe Chemi-Con (Deutschland) GmbH ponese své náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie v tomto stupni řízení.**

- 3) Komise Evropských společenství ponese své náklady řízení.**

Podpisy.